

тж отъ пжтя, и видѣхъ безбожника, какво остави стареца, и оттече да доведе дружинж-тж си.

Старець-тъ, за да го не хванжтъ и затворятъ, побѣгнж къмъ шумака. А азъ като течахъ слѣдъ него, върнася оный лошъ человекъ съ още дружинж, и попыта мя, на кждѣ отыде старець-тъ? На тамо! извыкахъ, и посочихъ на другж-тж странж отъ шумака, гдѣто знаяхъ, че не щжтъ го найджтъ. А азъ самъ потекохъ слѣдъ него, стигнжхъ го, когато отъ скръбъ и страхъ бѣ совсѣмъ изгубилъ силы-ты си; подадохъ му ржкж, да му помогнж, и отыдохъ съ него даже до пристанище-то. Кажу ми сега, сосѣде, не сжмъ ли ималъ право да скржж истинж-тж отъ оныя немилостивы человекъци?»

Чюство благородно, отговори Теофилъ, тя е накарало да преиначишь истинж-тж. Размыслилъ си, че щенъ ползувашъ ближняго си, безъ да поврѣдишь нѣкого. Обаче, пріятелю, таково начало е опасно.

Можемъ много пжти да потаймъ истинж-тж, когато тя може да поврѣди нѣкого, безъ да принесе другому ползж; зачото на мълчанье-то си сме господаре, но никога не трѣбва да жж преправяме.

Можемъ ли всякога да бждемъ увѣрени, че послѣдствіе-то отъ лжжж-тж ни ще бжде полезно? Знаемъ ли, кои сж Божьи-ты сждбы? Лжжя-та е всякога лжжя, а колко е зло, ако принесе още и лоши послѣдствія!